

ב"ל (באר-שבע) 33016-09-11 - דוד דאבן נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (באר-שבע) 33016-09-11 - דוד דאבן נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה באר-שבע
ב"ל (באר-שבע) 33016-09-11

דוד דאבן

ע"י ב"כ עו"ד יניב בר ניר

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד הילה גולן יוניסאן

בית דין אזורי לעבודה בבאר-שבע

[05.02.2013]

לפני: כב' השופט יוחנן כהן

פסק דין

1. עניינה של תביעה זו הינו הכרה בפגימה לבבית ממנה סובל התובע כתאונת עבודה כמשמעה בסעיף 79 לחוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), התשנ"ה - 1995, (להלן: "החוק").

2. עובדות המקרה בו נפגע התובע בעבודה פורטו בהחלטת בית הדין מיום 26.2.12 ועלפיהן:

א. התובע עבד במועדים הרלוונטיים לתביעה כקצין בטיחות בחברת לוטפי ובניו סחר בע"מ.

ב. ביום 17.3.05 בעת ביצוע בדיקה של גלגל משאית, התפוצץ הגלגל, והתובע נפגע בפניו ובחזהו מהתפוצצות הצמיג (להלן: "האירוע החריג").

ג. הנתבע הכיר בפגימה של החבלה בחזה וגוף זר בעיניים, אולם דחה את התביעה להכרה בפגימה הלבבית ממנה סובל התובע.

3. בהחלטה מיום 26.2.12 מונה פרופ' אנדרי קרן כמומחה מטעם בית הדין, אשר התבקש להשיב על שאלות בנוגע לקשר הסיבתי, בין האירוע החריג לבין מצבו הרפואי של התובע.

4. ביום 15.4.12 נתקבלה חוות דעתו של המומחה הרפואי, ובה ציין המומחה בין היתר את הדברים הבאים כי "התובע סובל משינויים דגנרטיביים (ניוונים) מיקסומטוטים במסתם המיטראלי, קריעה של CHORDAE, אי ספיקה מיטראלית שהלכה והחמירה וחייבה ניתוח לתיקון המסתם המיטראלי".

5. עוד קבע המומחה כי "לתובע היתה נטייה טבעית מובהקת לקריעת ה-CT chordal tendinae), מצד שני, טראומה כהה לבית החזה מתוארת בספרות הקרדיולוגית כאחת הסיבות לקריעה של CT" אולם לאחר שעין בתרשומת הרפואית בזמן אמת לאחר התאונה, הגיע למסקנה כי "ניתן לקבוע בדרגת סבירות גבוהה מאוד, כי לא קיים קשר סיבתי בין האירוע החריג בעבודתו של התובע לקריעת ה-CHORDAE. הקריעה של ה-CHORDAE התרחשה במהלך טבעי של מחלתו של התובע".
6. עוד ציין המומחה בחוות הדעת כי להערכתו "השפעת האירוע מה- 17.3.2005 על הופעת האי ספיקה המיטרלית בגינה נזקק התובע לניתוח המסתם פחותה בהרבה וזניחה לעומת נטייתו הטבעית לקריעת CHORDAE TENDINAE על רקע השינויים הניווניים של המסתם".
7. על רקע בקשתו של התובע להגיש שאלות להבהרת חוות דעת המומחה, התקבלה החלטה ביום 15.10.12 ולפיה נדרש המומחה להשיב על שאלות להבהרת חוות דעתו.
8. השאלות עליהן נדרש המומחה הרפואי להשיב הינן כדלקמן:
א. האם נכון שהתובע לא סבל ממחלת לב קודם התאונה?
ב. האם יש בעובדה שהתובע התלונן על מצוקות נשימה מאז התאונה והיתה ירידה בכושרו, משום לשנות את האמור בחוות דעתך?
ג. כיצד מתיישבת מסקנתך בדבר אי קיום קשר סיבתי בין האירוע החריג לבין המחלה במסתם המיטרלי שהתגלתה אצל התובע לבין קביעתיהם של ד"ר בראון וד"ר פרייפלד אשר קבעו כי מתקיים קשר סיבתי בין אירוע התאונה שעבר התובע לבין המחלה במסתם המיטרלי.
9. בחוות הדעת המשלימה שהגיש המומחה ביום 13.11.12 הדגיש המומחה כי "התובע סבל לפני האירוע החריג מפגם מבני של המסתם המיטרלי, המתפתח כתוצאה מנטייה מולדת, המתקדמת בחומרתה עם הגיל" עוד הדגיש המומחה כי "על סמך מכלול נתונים אלה ניתן לקבוע בדרגת סבירות גבוהה מאוד כי הקריעה של הקורדב התרחשה במהלך טבעי של הנטייה הטבעית (קונסטיטוציונית) שקיננה בתובע, ללא קשר לתאונה".
10. לאחר שהתקבלה חוות הדעת המשלימה של המומחה הרפואי נדרשו הצדדים להגיש את סיכומיהם.
טענות התובע
11. המומחה הרפואי לא השיב כדבעי על שאלות הבהרה בנוגע למחלה קודמת ממנה סבל וטען בעניין זה כי בתשובותיו רב הנסתר על הגלוי.
12. ציין העובדה בחוות הדעת כי התובע סובל מבעית לב מולדת, מבלי להציג את הבסיס לקביעה זו, מותר ללא מענה את השאלה בדבר הקשר הסיבתי בין האירוע החריג לבין בעית הלב ממנה סובל התובע.
13. אין בעובדה כי התובע לא התלונן על קשיי נשימה סמוך לאירוע, בכדי לקבוע כי לא קיים קשר סיבתי בין האירוע לליקוי הלבבי.
14. אין מידע מדויק ממתי הליקוי הלבבי קיים, ונקודת המוצא של המומחה הינה מועד הגילוי, ולפיכך חוות הדעת אינה ברורה דיה ודורשת הבהרה נוספת.
15. למול חוות דעת של המומחה הרפואי, קיימות חוות דעת של שני רופאים אשר קבעו באופן מפורש, כי קיים קשר סיבתי בין האירוע החריג לבין הפגם הלבבי. המומחה הרפואי לא התמודד באופן ראוי עם חוות דעת על אף שנדרש לכך במסגרת שאלת ההבהרה.
16. קביעת המומחה נתנה על בסיס הנחות שלא ניתן לדעת מהיכן הגיעו, ולפיכך יש לשקול העברת השאלות בדבר הקשר הסיבתי למומחה נוסף.
טענות הנתבע
17. חוות הדעת של המומחה ותשובותיו לשאלות ההבהרה הינן מנומקות, מקצועיות וברורות ועולה מהן באופן מפורש כי אין כל קשר סיבתי בין האירוע החריג לבין הפגימה הלבבית ממנה סובל התובע.
18. המומחה הרפואי בחוות הדעת אינו מתיר מקום לספקות ולשאלות פתוחות כפי שמבקש התובע להציג בסיכומיו.
19. הישענות על חוות דעת מטעמו של התובע חסרת בסיס ואינה רלבנטית לנוכח מינוי מומחה מטעם בית הדין.
דין והכרעה

20. מטרת מינוי מומחה-יועץ רפואי, הינה לספק לבית הדין את הייעוץ הדרוש לו, בשאלה העומדת להכרעה, כחלק מהראיות לעניין קשר סיבתי רפואי בין מחלתו של תובע לבין תנאי עבודתו.
 21. על פי ההלכה הנוהגת קביעתו של קיום קשר סיבתי בין הפגימה לבין הפגיעה הנטענת בעבודה או שלילת קיומו של קשר כאמור, הינה קביעה בעלת פן משפטי המושתת על חומר הראיות - אלא שבקביעה זו ניתן משקל מיוחד לחוות הדעת של המומחה-יועץ רפואי שנתמנה על ידי בית הדין לסייע בתחום הרפואי (ראה: לעניין זה דב"ע לו/0-8 סימון דוידוביץ - המוסד לביטוח לאומי פד"ע ז' 374, דב"ע נה/0-246 גיגי סוליקה - המוסד לביטוח לאומי (לא פורסם)).
 22. בהליך שבמסגרתו מתמנה על ידי בית הדין מומחה יועץ רפואי, דוגמת המקרה דנן, בית הדין נגד דרך כלל, ליחס משקל רב לחוות הדעת של המומחה מטעם בית הדין. זאת, מן הטעם שהאובייקטיביות של המומחה מטעם בית הדין גדולה יותר ומובטחת במידה מירבית מעצם העובדה, שאין הוא מעיד לפי בקשת צד ואין הוא מקבל שכרו מידי בעלי הדין (ראה: דב"ע לו/0-64 המוסד לביטוח לאומי - שרף, פד"ע ז' 461; דב"ע נא/0-191 המוסד לביטוח לאומי - יוסף נחתום, פד"ע כ"ד 89, 99; ס' אדלר "מומחים יועצים רפואיים בבתי דין לעבודה" המשפט ב (תשנ"ה) 199, בע"מ (212) (עב"ל 411/97 דחבור בוטרוס - המוסד לביטוח לאומי (לא פורסם)).
 - "לדידו של בית הדין, המומחה הוא האזורים והתומים המאיר את עיניו בשטח הרפואי. ככל שעל פניה אין בחוות דעת המומחה פגמים גלויים לעין, ואין היא בלתי סבירה על פניה, אין בסיס לפסילתה.
 - מטעמים מובנים, במחלוקת בין מומחה מטעם אחד הצדדים למומחה מטעם בית הדין יעדיף בית הדין את המומחה מטעמו על פני מומחה מטעם הצדדים.
 - אפשר שבשאלה מסוימת יהיו לרופאים דעות שונות. במחלוקת בין רופאים שכל כולה משדה הרפואה, לא יכניס בית הדין את ראשו, אלא יקבל את חוות דעת המומחה מטעם בית הדין, כאמור, ככל שהיא סבירה על פניה ואין בה פגמים נראים לעין" (עב"ל 1035/04 דינה ביקל - המוסד לביטוח לאומי (ניתן ביום 6/6/2005)).
 23. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובחוות דעתו של המומחה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין התביעה להידחות.
 24. התובע מבקש בסיכומיו להציג תמונה חסרה של חוות הדעת, אך לאחר שעיינתי בחוות הדעת הראשונה שהוגשה ובחוות הדעת המשלימה, נחה דעתי כי חוות הדעת של המומחה הרפואי הינה ברורה וחד משמעית וממנה עולה כי אין קשר סיבתי בין האירוע החרג לבין הפגם הלבבי ממנו סובל התובע.
 25. חוות דעתו של המומחה בהירה ומובנת ומבוססת על כך ש"הקריעה של ה-CHORDAE התרחשה במהלך טבעי של מחלתו של התובע" כתוצאה מפגם מבני אשר התפתח מנטיה מולדת אצל התובע והוחמר עם הגיל.
 26. המומחה קובע בחוות הדעת, כי העובדה שהתובע נבדק גם בחדר מיון, וגם על ידי רופא המשפחה בסמוך לאירוע בו נחבל בחזה, מבלי שנמצא ממצא של אוושה סיסטולית, והעובדה כי נותר אי תסמיני במהלך המעקב לאחר החבלה, מחלישות מאוד את האפשרות לקשר סיבתי בין החבלה שקיבל לבין הפגימה.
 27. על פי הפסיקה בשאלות רפואיות בית הדין ייסמוך ידו על חוות הדעת של המומחה מטעמו ומסקנותיו ולא יסטה מהן, אלא אם קיימת הצדקה עובדתית או משפטית יוצאת דופן, לעשות כן (ר' דב"ע נה/0-79 קלמן סעדה - המוסד לביטוח לאומי, פורסם בנבו).
 28. לא מצאתי כל צידוק לסטות מהאמור בחוות הדעת של המומחה, לרבות העובדה כי קיימת מחלוקת בעניין הקשר הסיבתי, בין חוות דעתו של המומחה הרפואי, לבין חוות הדעת שהגיש התובע.
 29. לנוכח האמור, דין התביעה להידחות.
 30. בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.
- ניתן היום, כ"ה שבט תשע"ג, (05 פברואר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.